

ת"פ 14252/06/19 - יגאל דור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 14252-06-19 דור נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יגאל דור
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה עד להחלטה בערעור. הרקע לבקשה זו הוא צו הריסה מנהלי אשר הוצא ביום 6.1.19. בעקבות הוצאת הצו התקיים ביום 3.3.19 דיון בבית משפט קמא (בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב יפו בב"נ 80630-01-19), בבקשת המבקש לבטל את צו ההריסה. ראוי לעיין בפרוטוקול דיון זה ובהחלטה שבסופו לפי שיש בכך חשיבות לבקשה שלפני. בתום הדיון הוחלט כדלקמן:

"בהסכמת הצדדים הצו מאושר לביצוע.

עיכוב ביצוע של כניסה לתוקפו, לאור הנתונים המיוחדים של המקרה ובהסכמתו האדיבה של ב"כ המשיבה, לאור הנתונים המיוחדים של המבקש, ב-3 חודשים, דהיינו, 03.06.19."

ראוי להדגיש כי בא כוח המשיבה הבהיר כי אם בתוך שלושת החודשים של עיכוב הביצוע לא יוצא היתר, אזי יהרסו המבנים הבלתי חוקיים שנבנו.

כאן המקום לציין המבנים אותם בנה המבקש ללא היתר: הריסת גרם מדרגות בטון קיימות, יציקת מדרגות חדשות במקום אחר ממקום המדרגות שנהרסו, יציקת קירות תומכים, מילוי אדמה בשטח חצר ביתו וריצוף המילוי בשטח 51.6 מ"ר.

המבקש לא קיבל היתר בנייה בתקופת עיכוב הביצוע ותחת זאת הגיש "בקשה בהולה להארכת מועד לביצוע הצו". בית משפט קמא דחה הבקשה הן משום שלא הוגשה במועדים הקבועים בתקנות כמו גם משום שלא מצא נימוק ענייני

לעיכוב ביצוע צו ההריסה המינהלי.

על החלטה זו הוגש הערר לבית משפט זה, ובצידו הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

דין הבקשה להידחות. כידוע, על פי תיקון 116 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), קבע המחוקק באופן ברור ונחרץ כי ניתן לעכב ביצוע צו הריסה למשך 6 חודשים בלבד. מעבר לכך במקרים מיוחדים ויש לומר על פי רוחו של החוק מקרים נדירים ביותר (ראו סעיף 254 ט. ז) לחוק: **"...בנסיבות חריגות ויוצאות דופן ומטעמים מיוחדים שיירשמו, לעכב ביצוע צו, כאמור בסעיף קטן זה, לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים"**.

למותר לציין שתקופת ששת החודשים כאמור בחוק חלפו זה מכבר. תכלית החוק וכוונת המחוקק ברורה היא. נראה לי שאין להרחיב הדיבור על כך, שהרי לשון החוק ברורה ומדברת בעד עצמה.

מצאתי אך להדגיש את הידוע אלא שלעיתים לנוכח הבקשות לעיכוב ביצוע צווי הריסה המוגשות תדיר נדמה כי הדבר נשכח. אין לבנות ללא היתר בניה כקבוע בחוק. יש לשרש התופעה של בניה בלתי חוקית כמו גם התופעה של בניה תחילה ובקשה לקבלת היתר אחר כך.

מעבר לנדרש אציין כי לא מצאתי בנימוקי הבקשה שלפני נסיבות חריגות ויוצאות דופן טעמים מיוחדים לעיכוב ביצוע צו ההריסה. הטענה כי בעלי מקצוע בתחום התכנון והבניה אישרו למבקש כי ניתן לבנות ללא היתר ראוייה להידחות ויתירה מזו ראוי היה להימנע מלטעון אותה.

אשר על כן, אני דוחה הבקשה. בתוך כך, על מנת להסיר ספק, הואיל ובתום הדיון שהתקיים לפני ביום 1.7.19 הוריתי על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד ליום 8.7.19 וכוונתי הייתה כי אתן ההחלטה עד ליום זה, הריני קובע כי צו ההריסה יבוצע סמוך לאחר חתימתי על החלטה זו.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ט, 02 יולי 2019, בהעדר הצדדים.